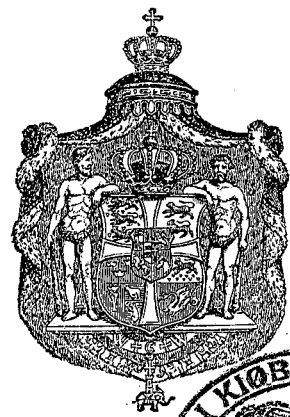

~~HELENS ARKIV~~

BESTEMMELSER

FOR

TRAINVÆSENET I FELTEN.

KJØBENHÅVN

THIELES BOG

1863.

Det Kongelige Garnisonsbibliotek

100000484861

HÆRENS ARKIV

Disse »Bestemmelser for Trainvæsenet i
Felten« approberes herved.

Krigsministeriet d. 30te Juli 1863.

Thestrup.

De Befordringsmidler, hvormed den active Armees forsynes ere to Slags:

A. Fast Train, og

B. Af Landet requirerede Vogne, af hvilke det sidste først kommer til Anvendelse, naar det faste Train ikke er tilstrækkeligt.

A. Fast Train.

I. Indledende Bestemmelser.

§ 1.

Det faste Trains Bestemmelse er at transportere de Gjenstande, for hvilke der dagligt er Brug ved den active Armees, nemlig: Levnetsmidler, Hospitalssager, Bagage (den, som ikke bæres) og den Ammunition, som Troppeafdelingerne skulle medføre. Ifølge heraf danner Trainet 4 Afdelinger Provianttrain, Hospitalstrain, Bagagetrain og Ammunitionstrain.

Bagagetrainet er tillige beregnet til Transport af de Personer, som skulle kjøres. Vognene

blive derfor efter Fornødenhed at forsyne med Agestole.

§ 2.

De til det faste Train hørende Vogne, der ikke ere af særlig Construction, ere enten firspændige eller tospændige. De første kunne belæsses med

indtil 2400 Pd.,

de sidste med

indtil 1200 Pd.

§ 3.

En Deel af Proviantrainet fordeles mellem Troppeafdelingerne, for dermed at afhente de fornødne Victualier til Mandskabet, samt Havre til Hestene, for 2 Dage ad Gangen, fra de til Udleveringen anviste Magasiner, og, naar fornødent gjøres, at medføre disse Victualier m. V. paa Marschen. Med Resten af Proviantrainet, som specielt forbliver til Intendanturens Raadighed, er det Hensigten at foranstalte den fornødne Eftertransport af Victualier p. p. fra Hovedmagasinerne til Udleveringsmagasinerne. Forsaavidt de til dette Øiemed bestemte Vogne af det faste Train ikke strække til, maae de manglende erstattes ved requirerede Vogne (cfr. § 31).

§ 4.

Forsaavidt de, der skulle have deres Bagage transporteret tilvogns, ikke forsynes med Kufferter

eller Randsler af bestemt Størrelse, fastsættes følgende Vægtbestemmelser for den Bagage, der maa medføres i Felten, nemlig:

for en Stabsofficeer 75 Pd.,

- - Capitain eller Ritmester 50 - ,

- - Lieutenant 30 - ,

Overskrider den medførte Bagage disse Vægtbestemmelser, bliver det Vedkommendes egen Sag at sørge for dens Transport. Den personlige Bagage maa medføres i lette og hensigtsmæssige Emballager.

§ 5.

Med det faste Train, som for Proviantkjørselen og Officerernes Bagage samt den personlige Befordring nedenfor er reglementeret, skulle Troppeafdelingerne i Reglen behjælpe sig, og forbydes det at requirere Vogne undtagen i de i § 31 fastsatte Tilfælde, naar ikke overordentlige Omstændigheder, som strax maae indmeldes til Intendanturen, undtagelsesviis, skulde gjøre det nødvendigt.

Det er de respective Troppeafdelings-Commandeurer uformeent at gjøre andet tjenstligt Brug af de Afdelingen tildeelte Befordringsmidler, naar kun de Kjørseler, som ere forudsatte dermed at skulle bestrides, forlods udføres.

Alle vedkommende Commanderende saavel ved Troppeafdelingerne som Trainet have strengt at paasee, at de afgivne Vogne ikke overlæsses med uvedkommende Sager eller Personer, og om Overtrædelsen ufortøvet at gjøre Anmeldelse.

II. Materiel.

a. Proviant-, Hospitals- og Bagagetrain.

§ 6.

α. Proviant (incl. Havre).

Til Proviantkjørselen fra Magasinerne i 2den til 1ste Linie stilles til Intendanturens Raadighed, som minimum:

50 firspændige og 100 tospændige Vogne.

Forsaavidt firspændige Vogne ikke have, erstattes de manglende med det dobbelte Antal tospændige.

§ 7.

Til Transport af Proviant normeres:
ved Infanteriet:

pr. Compagni: 1 tospændig Færdselsvogn eller ialt 4 pr. Bataillon;

ved Cavalleriet:

pr. Escadron: 3 tospændige Færdselsvogne eller ialt 12 pr. Regiment;
foruden 1 for Staben.

ved Artilleriet:

for et 12 Pd. Feltbatteri 4 tospændige Færdselsvogne;

for et let Feltbatteri (6 Pd. eller 4 Pd. riflet) 3;

for et Halvbatteri eller et Batteri paa 6 Piecer i Forhold hertil.

Anmærkning. Samtlige Vogne forsynes med Overtræk.

§ 8.

β. Hospitalstrainet.

Hospitalstrainet indrettes efter de reglementariske Bestemmelser for Sundhedsvæsenet.

§ 9.

γ. Bagage.

1. Ved Hovedquarteterne stilles følgende Antal Vogne til Disposition:

a) ved den commanderende Generals Hovedquarteer:

for den commanderende General 2 tosp. Færdselsvogne,
for Stabschefen med øvrige

Personale, Archiv m. V. . . 7 — —

for Corpsstabslægen 1 — —

det ham ledsagende Personale 2 — —

Corpsauditeuren 1 — —

Corps-Intendanturen med Per-

sonale, Archiv m. v. 5 — —

Commandeuren for Sundheds-

tropperne 1 — —

Traincommandoen 1 — —

Feltposten 3 — —

Ordonnants-Afdelingen . . . 2 — —

b) ved et Divisions-Hovedquarteer:

for den commanderende General 1 tosp. Færdselsv.

for Stabschefen med Personale,

Archiv m. v. 4 — —

for Divisionslægen 1 — —

for Divisions-Intendanturens Per-

sonale, Archiv, Kasse m. v.

1 firspændig og 6 — —

for Feltposten	1	tosp. Færdselsv.	
for Ordonnants-Afdelingen	2	—	—
2. For Infanteriet fastsættes:			
til Transport af Brigade-Hoved- quarterets Archivsager og Bagage m. v.	2	—	—
til Transport af Ambulance- lægen med de ham under- ordnede Læger og deres Bagage	1	—	—
til Transport af Dyrlægens Medicinkiste og Bagage, samt Beslagsmeden med Værktøi	1	—	—
pr. Bataillon:			
til Transport af Stabens Bagage, Archiv m. v., samt af Lægerne med Bagage og Cantine	1	—	—
til Transport af Intendanten med Pengekasse og Archiv, samt af Bøsemageren med Værktøi	1	—	—
til Transport af de øvrige Officerers Bagage tilligemed Compagniernes Archiv, samt af <u>Kogekjedler</u> og Pioneerredskaber, pr. Compagnie 1 eenspændig Karre, altsaa pr. Bataillon	4	eenspændige Karrer, eller	2 tosp. Færdselsvogne, ialt 2 tosp. Vogne og 4 ensp. Karrer eller 4 tosp. Færdselsvogne.
3. For Cavalleriet fastsættes til Transport af Hovedquarterets derunder indbefattet Hjælpe- intendantens Bagage og Archivsager, samt for			

Sidstnævntes Skriver med Bagage 4 tospændige
Færdselsvogne.

pr. Regiment:

til Stabens Archiv, Bagage, samt for Bøsemageren med Værktøi	1	tosp. Færdselsv.	
til Auditeuren, Intendanten med Pengekasse og Archiv, samt deres og Lægernes Bagage	1	—	—
til Transport af Regimentets Am- bulancesoldater	2	—	—
til Transport af Officerernes Ba- gage, Archivet, Sadelmageren og Beslagsmeden med Værktøi 1 pr. Escadron, altsaa pr. Regiment	4	—	—

Ialt 8 tosp. Færdselsv.

Anm. Kogekjedlerne anbringes paa Pro-
viantvognene.

4. For den høistcommanderende Artilleri-
officer ved Armeecorpset med Stab fastsættes 2
tosp. Færdselsvogne.

Ved Feltbatterierne transporteres Officeres-
Bagagen, Kogekjedler, de forskjellige Haand-
værkeres Værktøi m. v. paa den i Udrustnings-
regulativet bestemte Maade.

5. Forsaavidt Felt-Ingenieurdetachmentets
Proviant- og Bagagekjørsel ikke kan bestrides ved
de for det ifølge dets særegne Organisation nor-
merede faste Befordringsmidler, bliver den at be-
sørge ved requirerede Vogne.

b. Ammunitionstrain.

§ 10.

Dette Train fastsættes til:
for en Bataillon:

- 4 tospændige Patronkarrer;
- for et Cavalleri-Regiment:
- 2 tospændige Patronkarrer.

c. Reservetraindepotet.

§ 11.

Foruden samtlige fornævnte Voiturer medføres endvidere ved Armeen et Reservetraindepot, som forsynes med en Reserve af c. $\frac{1}{10}$ af det Train af ethvert Slags, som efter fornævnte Bestemmelser skal være i Brug, med Undtagelse af Patronkarrer. Desuden forsynes dette Depot: til Brug for Smedde med 3 firspændige Smeddevogne; til Brug for Sadelmagere med 3 firsp. Sadelmagervogne; til Brug for Hjulmagere med 3 firsp. Hjulmagerovogne; samtlige af de for Batterierne reglementerede Slags.

Bestemmelsen med dette Depot er dels at medføre, foruden en Reserve af Heste og Kudske, endvidere saadanne Vogne og Seletøier, der kunne tjene til øieblikkelig Erstatning af lignende Gjenstande, naar de enten mistes eller i den Grad gaae itu, at Reparationen ikke kan iværksættes

paa Stedet ved de Midler, som der haves eller hurtigt og let kunne tilveiebringes, dels at have et mobilt Depotsted, hvor alle større Reparationer eller saadanne, hvortil der hører større Kyndighed, end Landsbyhaandværkerne i Almindelighed have, kunne foretages.

Reservetraindepotet bør saavidt muligt gjøres mobilt med indtil Halvdelen af de Kudske og Heste, der vilde behøves efter Kjøretøiernes Antal. Det skal være forsynet med Agestole til Persontransport.

III. Personel.

§ 12.

Hovedformaalet for det ved Trainvæsenet ansatte Personales Virksomhed indbefattes under følgende 3 Punkter:

- a. Trainets hensigtsmæssigste Føring i Overeensstemmelse med de givne Befalinger.
- b. Stadigt Tilsyn med Trainets Personel, Heste og Materiel, dets Completering og Vedligeholdelse.
- c. Omsorg for at hvad der paalæsses Vognene uskadt og ubeskaaret betimelig ankommer til Bestemmelsesstedet.

§ 13.

Commandoen over hele den active Armees Train føres af en Traincommandeur.

Til Assistance for ham ansættes en subaltern Officer eller en Underofficer af den høiere

Klasse, 1 Skriver og 2—4 Ordonnantser eller Overtrainconstabler. Desuden skal den ved Hovedquarteret ansatte Dyrlæge være pligtig til at ledsage og assistere ham ved hans Inspectioner over Trainets Heste.

I det Tilfælde, at en af Divisionerne skulde komme til at operere særskilt, skal der udnævnes en Traincommandeur for denne Divisions Train, som dog vedbliver at være Corps-Traincommandeuren underordnet.

Førøvrigt er det Traincommandeurens Pligt, med den commanderende Generals Approbation at give de fornødne Anordninger om den indre Tjeneste ved Trainets Afdelinger.

§ 14.

Til Føringen af det Train, som ikke er fordeelt imellem Troppeafdelingerne normeres:

a. Ved den commanderende Generals Hovedquarteer:

1 bereden Lieutenant (eller Underofficer af 1ste Classe) som Delingsfører;
for hver 30 Trainkudske 1 bereden Corporal,
for hver 10 Trainkudske 1 bereden Overtrainconstabel;
2 Overtrainconstabler eller Ordonnantser, beredne.

b. Ved hvert Divisions Hovedquarteer:
1 bereden Underofficer som Delingsfører,
samt Corporaler og Overtrainconstabler i samme Forhold som ovenfor.

c. Det til Proviantkjørselen fra Magasinerne i 2den til dem i 1ste Linie bestemte Train (cfr. § 6)

deles i 2 Underafdelinger, som benævnes 1ste og 2den Proviantcolonne (efter Divisionernes Antal).

Ved hver af disse Colonner normeres:

1 bereden Lieutenant som Delingsfører,
1 bereden Quarteer- og Vagtmester,
for hver 30 Trainkudske 1 bereden Corporal,
for hver 10 Trainkudske 1 bereden Overtrainconstabel,
2 beredne Overtrainconstabler eller Ordonnantser.
Desuden 1 Dyrlæge og 1 Beslagsmed med
1 à 2 Medhjælpere.

d. Ved Reservetraindepotet normeres:

1 bereden Ritmester eller Lieutenant som Delingsfører,
1 Quarteer- og Vagtmester,
1 Trompeter,
beredne Corporaler og Overtrainconstabler efter samme Forhold som under c er anført.

Desuden 1 Dyrlæge og 1 Beslagsmed med
1 à 2 Medhjælpere.

Til Reservetraindepotet slutter sig Armeens Vognmester for at varetage Alt, hvad der angaaer Reparationer af det egentlige Trainmateriel, nemlig Vogne, Seletøi og Trainets Ridequipager.

Under Vognmesteren ansættes:

3 Smede,
3 Hjulmænd,
3 Sadelmagere,

foruden de for hver af dem fornødne Medhjælpere, der antages af Vognmesteren med den høistcommanderende Artilleri-Officers Approbation.

§ 15.

Hver Infanteri- eller Cavalleri-Brigade danner i Henseende til Trainets Føring og Opsigten dermed en Deling, hver Bataillon og Regiment en Underdeling.

Brigaderne tildeles hver:

1 bereden Delingsfører (Lieutenant eller Underofficer af 1ste Classe) til hvis Assistance afgives:

2 beredne Overtrainconstabler eller Ordonnanser.

Cavalleri-Regimenterne erholde hvert:

2 beredne Overtrainconstabler.

Bataillonerne:

1 bereden Overtrainconstabel.

De respective Delinger og Underdelinger ved Brigaderne og Troppeafdelingerne benævnes efter disse.

§ 16.

Trainet ved Batterierne føres efter de respective Batterichefers Ordre.

§ 17.

Hestene ved de Trainafdelinger, der ere afgivne til Hovedquarteret, Stabene eller Troppeafdelingerne, soignerer i Henseende til Cuur og Beslag af den Dyrlæge og Beslagsmed, hvem Saadant paahviler med Hensyn til Institutionernes og Afdelingernes øvrige Heste.

Iøvrigt kan i pludseligt opkommende Sygdomstilfælde foreløbig Hjælp søges hos den nærmeste militaire Dyrlæge.

Mandskab og Heste forpleies ved den Afdeling, hvortil de ere afgivne.

Det Personel, som er bestemt til Opsigt med Trainet eller dets Føring, gjøres beredent.

§ 18.

De for Trainet nødvendige Kudske leveres af Trainkudskemassen, hvoraf saavidt muligt ogsaa afgives de Medhjælpere for Haandværkerne, som ansættes ved Reservetraindepotet.

§ 19.

Corpsintendanten kan efter dertil af den commanderende General meddeelt Bemyndigelse igjennem Traincommandeuren indkalde enten hele det Train, som er tildeelt Troppeafdelingerne, eller Dele deraf, til andet midlertidigt Brug, naar saadan extraordinair Anvendelse ikke kommer til at collidere med det ordinaire Brug.

§ 20.

Det er Traincommandeurens Pligt, naar Armeen marscherer eller paa Kampdage, at indhente fra vedkommende Stabschef Ordre til, hvorledes der skal forholdes med Trainets Førelse, enten samlet for Armeecorpset eller brigade- eller bataillonsviis, og at meddele de modtagne Ordres til de underordnede Delingsførere, forsaavidt der ikke ad Commandoveien er udgaaet almindelige Ordres desangaaende.

Samme Pligt paahviler Delingsførerne ved Brigadernes Train i Forhold til Brigadens Stabschef, naar kun den enkelte Brigade skal marschere.

§ 21.

Delingsførerne ved Brigaderne føre Commandoen over alt Brigadens Train, naar dette er samlet, og iøvrigt Control, navnlig med dets Materiel.

Lignende Pligter paahvile Overtrainconstablerne med Hensyn til Bataillonernes og Regimenternes Train; men da Troppeafdelingernes Train er at betragte som fast afgivet for saa lang Tid, der er eller vil blive det engang bestemte Brug for samme, saa er det en Selvfølge, ikke blot at Overtrainconstablen, udenfor det Tilfælde, at hele Brigadens Train føres samlet, nærmest staaer under sin Regiments- eller Bataillons-Commandeurs Commando, men ogsaa, at Troppeafdelingen, som den i dets Trains Vedligeholdelse og bestandige Brugbarhed nærmest interesserede, selv maa have nøie og stadigt Tilsyn med at Overtrainconstablen og de øvrige ved Trainet ansatte til enhver Tid opfylde de dem paalagte Pligter, og derhos Indseende med at Materiellet og Heste ere i tjenstdygtig Stand.

§ 22.

Armeens Trainvæsen er underlagt den høistcommanderende Artilleriofficeers Inspection. Han afholder med passende Mellemlum og efter dertil givne Bemyndigelse af den commanderende General,

Inspectioner saavel over Personel som Materiel ved de forskjellige Afdelinger af Trainet.

§ 23.

Delingsførerne rapportere i Henhold til de af dem foretagne Inspectioner over Trainets Tilstand til Traincommandeuren; og denne til den høistcommanderende Artilleriofficeer.

§ 24.

Afbenyttelsen af Trainet controlleres: forsaavidt Troppeafdelingernes Train angaaer, ved Indberetninger efter trykte Schemata fra Bataillonerne og Regimenterne, til Brigaderne, som lade Delingsførerne derefter formere en samlet Rapport og tilstille Traincommandeuren; forsaavidt det øvrige Train betræffer, ved derover af Delingsførerne holdte Journaler. Overtilsynet med Afbenyttelsen af Trainet paahviler Corpsintendanturen, til hvilken ovennævnte Rapporter og Journaler in originali eller i Gjenpart paa Forlangende indsendes.

§ 25.

Alle Ordre, Trainet vedkommende, som ikke udgaae ad Commandoveien, men gennem de commanderende Trainofficerer, skulle af vedkommende Delingsførere ved Brigaderne meldes til Brigadecommandeurerne og af Underdelingsførerne til deres Regiments eller Bataillonscommandeurer.

§ 26.

Traincommandeuren vil have til enhver Tid at meddele Intendanturen de Oplysninger om Trainet og dets Tilstand, som den maatte forlange, og bør han paa bedste Maade efterkomme denne Autoritets Forlangender med Hensyn til Trainets Præstationer.

Skulde han finde, at Opfyldelsen af indløbende Requisitioner fra Intendanturen i væsentlig Grad vilde være hemmende i Henseende til Trainets øvrige forskriftsmæssige Virksomhed, maa han dog i Reglen foreløbig efterkomme deslige Requisitioner samtidig med at han ved Overcommandoen indhenter nærmere Ordre.

IV. Regnskabsbestemmelser.

§ 27.

1. De ved Bataillonerne og Regimenterne ansatte Trainkudske og Overtrainconstabler tages i Forpleining ved de respective Troppeafdelinger.

2. Brigadernes Delingsførere (Divisionernes) med øvrige ved deres specielle Train ansatte Personer udbetales Gage og Lønning m. v. ved de respective Stabe, hvortil de høre.

3. Delingsføreren ved den commanderende Generals Stab med det ham underlagte Personale udbetales Gage og Lønning m. v. ved Commandantskabet i Hovedquarteret. De ved Proviant-colonnerne og Reservetraindepotet ansatte Delings-

førere ville derimod, som Detachementscommandeurer, have at aflægge særlige Regnskaber for de Summer, som de til Gager og Lønninger m. v. have at hæve ved Intendanturen, ligesom ogsaa for de modtagne Naturalforpleiningsgjenstande, Fourage og Beklædningsgjenstande m. m.

Traincommandeuren og det ham specielt underlagte Personale udbetales Gage og Lønning m. v. ved Commandantskabet i Hovedquarteret.

4. Over Udgifterne ved alle Reparationer af Vogne eller Seletøi, som foretages ved Reservetraindepotet, ligesom ogsaa over Udgifterne ved Anskaffelser af Materialier fører Vognmesteren Regnskab. Regningerne controlleres og udbetales af Delingsføreren ved Reservetraindepotet.

5. De mindre Reparationer, som paa Grund af Reservetraindepotets Afstand, ikke kunne foretages ved dette, og som derhos kunne forventes tilbørligt foretagne af Stedets Haandværker, skulle:

a) ved Regimenter og Batailloner strax, dog saavidt muligt først efter derom indhentet Ordre fra vedkommende Commandeur, foranstaltes iværksatte af Overtrainconstablen, som forinden Reparationen udføres, har at accordere med Haandværkeren om Betalingen. Over Bekostningen lader han sig give en Regning, med hvilken han henvender sig til Commandeuren, som lader Reparationen eftersee og overbeviser sig om Regningens Rigtighed og Billighed, hvorefter han paategner den, at den kan udbetales af Intendanten.

b) ved de Afdelinger, hvorved er ansat en egen Delingsfører, ligeledes strax foretages efter dennes Bestemmelse, hvorhos han paa lige Maade har i Forveien at accordere med vedkommende Haandværker. Naar Reparationen er efterseet og findes tilbørligt udført, udbetales Regningen strax enten af Delingsføreren selv, saafremt han iøvrigt har Regnskab at aflægge (ved Proviantcolonnerne) eller af den Regnskabsførende, efter behørig at være attesteret af Delingsføreren.

6. Beslaget besørages af de ved Brigaderne og Delingerne ansatte Beslagsmede i Overensstemmelse med de Regler, som indeholdes i Bestemmelser for Veterinairvæsenet.

§ 28.

Med Hensyn til Hestenes Forpleining gjælde de samme Regler som i § 27 ere givne for Mandskabets.

B. De af Landet requirerede Befordringer.

§ 29.

Som en almindelig og ufravigelig Regel fastsættes det, at saalænge de ved Armeen forefaldende Kjørseler, selv af anden Art end foran er omtalt, kunne bestrides med det faste Train,

uden at dette overanstreges, maa der ikke skrives til Requisition af Befordringer af Landet.

§ 30.

De for den active Armee af Landet udskrevne Befordringer kunne enten udskrives:

- 1) for hver Armee-Division eller Brigade i det Hele, eller:
- 2) for de specielle Troppeafdelinger.

§ 31.

De Øiemed, i hvilke der for de større Armeefdelinger vil behøves Befordringer udskrevne af Landet, ere:

- 1) til de Transporter af Hø og Halm, som skee for at fylde Magasinerne;
- 2) til Befordring af Depotsager;
- 3) til Supplering af Trainet, forsaavidt dette ikke er tilstrækkeligt til Transporterne fra Magasin til Magasin, samt i Nodstilfælde til Evacuationer af Magasinerne i 1ste Linie;
- 4) til Transporter af Saarede og Syge fra Valpladsene, og
- 5) til uforudseete Tilfælde.

§ 32.

Det er Divisions-Intendanturens eller de ved Brigaderne ansatte Stabschefers Sag at besørge Udskrivningen af samtlige disse Vogne.

§ 33.

Med Hensyn til de i § 31, under 3, 2det Led, samt under 4 og 5 nævnte Øiemed skal der, saalænge Armeen staaer ligeoverfor Fjenden, holdes flere Vogne samlede i egne Vognparker, paa de Steder og i det Antal, som af de respective Overcommanderende bestemmes.

§ 34.

Til Opsigt med enhver Vognpark bliver, naar den ikke er større, end 50 Vogne, at afgive af Commandoen 1 paalidelig Underofficer med det fornødne Antal Soldater, men naar Parken bestaaer af over 50 Vogne, desuden 1 Officer.

§ 35.

Det er fornævnte Officers eller Underofficers Pligt i Tilfælde af Bataille at føre og bruge de under § 31, 3, 2det Led, 4 og 5 nævnte Vogne paa hensigtsmæssigste Maade efter de derom modtagne Instructioner.

De til Bortskaffelsen af Magasinerne i første Linie fornødne Vogne staae til vedkommende Magasinforvalters, ligesom de til de Syge og Saaredes Transport fra Valpladsene holdende Vogne til den vedkommende Ambulances Disposition (cfr. reglementariske Bestemmelser for Sundhedsvæsenet ved Armeen paa Feltfod).

Forøvrigt staae de heromhandlede Vognparker til Intendanturens Disposition.

§ 36.

Med Vognene i de forskjellige Parker holdes streng Control. De indtegnes ved Ankomsten og Afgangen i særegne dertil indrettede Protocoller; det bør strengt paasees, at den ene Kjørepligtige ikke gjøres Uret i Forhold til den anden, at Ingen uden Nødvendighed opholdes over den bestemte Holdetid og at ingen Kjørepligtig unddrager sig fra at opfylde sine Pligter.

Enhver utjenstdygtig Befordring fjernes strax fra Vognparken.

§ 37.

Opholdes nogen Befordringstillende over den bestemte Holdetid af 24 Timer, bliver der at tildele Kudsken 32 Sk. for hvert følgende Døgn og 1 Fourageration til hver af hans Heste.

§ 38.

De for de specielle Troppeafdelinger (c: Regimenter, Batailloner, Batterier eller Detachements) behøvende Befordringsmidler, udenfor hvad der sædvanlig vil kunne præsteres ved de af Trainet afgivne faste Vogne, kunne navnlig være:

- 1) Til Transport af Hø og Halm;
- 2) Afhentning og Aflevering af Depotsager;
- 3) Befordring af Syge til Hospitalerne eller paa Marscher.

Endelig blive samtlige Befordringer for Ingenieurerne, forsaavidt de ikke kunne afholdes ved deres faste Train, at requirere af Landet.

§ 39.

Ved Udskrivningen osv. af samtlige i dette Afsnit omhandlede Befordringsmidler forholdes i Overensstemmelse med de i det følgende Bilag indeholdte »Forholdsregler for de militaire Autoriteter, som i Felten bemyndiges til at requirere Befordringer af Landet.«

B I L A G.

Forholdsregler

for de militaire Autoriteter, som i Felten bemyndiges
til at requirere Befordringer af Landet.

§ 1.

Intendanturerne ved de respective Armeedivisioner ere at betragte som de Autoriteter, fra hvem Requisitionerne paa Befordringer af Landet i Reglen skulle udgaae til de vedkommende civile Autoriteter.

Da det imidlertid i Felten ikke vil være muligt, at alle Requisitioner paa Befordringer kunne udgaae fra disse, bliver denne Myndighed i saadanne Tilfælde at udøve:

enten af de ved Brigaderne ansatte Stabschefer, eller af Bataillonernes, Regimenternes, Batteriernes og i Tilfælde af Detacheringer, endog af Compagniernes og Escadronernes Commandeurer.

§ 2.

De ved Brigaderne ansatte Stabschefer ville, naar ingen anden udtrykkelig Tilkjendegivelse der-

om udgaaer, ikke kunne udskrive Befordringer uden fra det District, som til enhver Tid maatte være belagt af Brigaden. Bataillonernes og Regimenternes Commandeurer p. p. kunne i intet Tilfælde gaae udenfor det District, som vedkommende Troppeafdeling selv belægger, men skulle, naar flere Vogne behøves, end der af Districtet kan præsteres — hver Kjørepligtig beregnet at skulle afgive Befordring hver 3die Dag —, om Afgivelsen af samtlige behøvende Befordringsmidler henvende sig til Brigaden.

Brigaderne have derhos at henvende sig til Armee-Divisionernes Intendanturer, naar, under samme Forudsætning, de Befordringer, som kunne udskrives af Brigadens Cantonnementsdistrict, ikke ere tilstrækkelige.

§ 3.

Ingen Vogn maa requireres uden i bestemt Øiemed, der dog ikke uden ganske undtagelsesviis, f. Ex. naar en Vogn eller et Seletøi gaaer itu eller Heste blive syge, kan være et af de samme Øiemed, i hvilke Vogne af Trainet ere fast afgivne, og bestemmes det derhos som en almindelig Regel, at saalænge Vogne, som ere afgivne til Troppeafdelinger af Trainet, ere disponible, selv til anden Kjørsel, end den egentlig bestemte, ville Vogne af Landet ikke kunne requireres.

De af Trainet afgivne Vogne kunne ikke betragtes som disponible, naar den forestaaende

Kjørsel vilde falde udenfor den almindelige Kjøre-tour eller paa en Dag, som var bestemt til Rast-dag (almindeligviis hver anden Dag), medmindre Afstanden er saa ringe (2 Miil eller derunder) at Kjørselen kan foretages uden Skade for Hestene.

Som almindelige Øiemed for Requisition af Befordringsmidler fra Landet for Troppeafdelingerne angives her:

Transporter af Hø og Halm fra Magasinerne til Cantonnementerne, eller til Medførsel paa Marscher;

Transporter af Depotsager fra Depotterne til Cantonnementerne eller omvendt;

Transporter af Syge fra Cantonnementerne til Hospitalerne, eller paa Marscher, hvor det tillades hver Bataillon, Regiment m. V. at medføre een Vogn til saadant Brug; endelig naar Omstændighederne maatte gjøre det uundgaaeligt;

Reiser med Læger omkring i Cantonnements-districtet for at besøge de Qvarteesyge, saafremt den for Lægerne afgivne Vogn af Trainet ikke vil kunne bestride disse Kjørseler.

§ 4.

I Kongeriget bør alle Requisitioner paa Befordringer af Landet i Reglen udstedes til den Amtstue af hvis District Befordringen skal stilles. Naar Amtstuen maatte være beliggende i over $\frac{1}{2}$ Miils Afstand, kan Requisitionen udstedes til den nærmeste Sognefoged.

Ingen Befordring maa requireres eller tages directe hos Yderne uden i yderste Nødstilfælde, naar f. Ex. Vogne gaae itu paa Marschen og ikke længere kunne medføres, eller extraordinairt mange Sygdomstilfælde skulde indtræffe paa Marschen. I saadanne Tilfælde bør vedkommende Øvrighed snarest muligt underrettes om den gjorte Requisition.

Militair Magts Anvendelse til Afhentelse af Vogne maa i eget Land kun bruges i unndgaaelige Nødstilfælde, f. Ex. naar oftere Udeblivelse finder Sted paa Grund af Modvillighed, og ingen-sinde uden efter vedkommende Sognefogeds Opfordring og med Brigadens eller Generalcommandoens Sanction.

Skulle Requisitionerne til de civile Øvrigheder udgaae enten fra Brigaderne eller fra selve Intendanturerne, maa Troppeafdelingernes Begjæringer om saadanne Vognes Afgivelse indsendes saa betids, at der levnes den fornødne Tid til Expeditionen, Tilsigelsen, Kudskens Forberedelse m. v.

Naar ved Divisionens Foranstaltning een eller flere Vognparker af deslige af Landet requirerede Vogne ere etablerede, skulle ogsaa de i § 3 omhandlede Befordringsmidler, som Troppeafdelingerne maatte behøve udover deres faste Train, af disse requireres afgivne fra nærmeste Vognpark, saafremt Omstændighederne tillade det.

Anm. Med Hensyn til Requisitioner forholdes der i Hertugdømmerne efter Patent af 30te April 1846.

§ 5.

Samtlige Requisitioner fra Autoritet til anden maae skee skriftligt, og foruden Betegnelsen af den Troppeafdeling, som skal bruge Befordringen, indeholde en udtrykkelig Tilkjendegivelse af Øiemedet, det Antal 2- eller 4-spændige Vogne eller Forspændsheste, som behøves, Mødested og Mødetid.

Det bør derhos ifølge Forordningen af 26de Juni 1844 § 32 i Requisitionerne opgives om den Vogn, som skal møde, skal medføre Agestol (1 eller 2) foruden Kudskesædet, samt de befalede 2 Stk. Reeb à 2 Favnes Længde for dermed at binde Bagagen, eller om det skal være en almindelig Langvogn, forsynet med Læssetræ og Reeb.

Naar Forspændsheste tilsiges, bør det ligeledes udtrykkeligt nævnes, om de skulle møde med eller uden Seletøi og Forskjær.

Skulle Befordringerne derhos kun holdes disponible for Tilfælde af pludseligt Opbrud, bliver det udtrykkeligt at anføre i Requisitionen, om Vognene skulle møde forspændte paa et bestemt Sted og blive holdende der, eller om de kunne blive hjemme hos Udrederne med Forpligtelse for disse til med et kort Varsel af $\frac{1}{2}$ eller 1 Time at møde paa et iforveien opgivet Sted.

§ 6.

Ifølge § 33 af Forordning 26de Juni 1844 (jvfr. Forordning af 17de December 1845 § 35) maa Læsset paa en med 2 Heste bespændt Bonde-

vogn, Kudskens Vægt derunder ei indbefattet, ikke overstige 600 Pd., ved hvis Beregning enhver voxen Person antages at have en Vægt af 150 Pd. Og skal med en saadan Vægt Befordringen skee paa chausserede Veie i 1 Time pr. Miil, paa andre Veie i $1\frac{1}{4}$ Time pr. Miil, dog at passende Afvigelser herfra tillades, naar enten Transportens Beskaffenhed f. Ex. med Fourage, eller især om Vinteren naar Veiens Beskaffenhed maatte gjøre saadan Afvigelse nødvendig.

§ 7.

Naar Tilsigelser af Vogne skulle gaae igjennem Amtsforvalterne, skulle ifølge Forordning af 26de Juni 1844 § 19 Requisitionerne i Reglen skee 24 Timer førind Befordringen agtes benyttet. Sognefogderne ville derimod uden Ophold have at tilsige de requirerede Vogne.

Ligeledes er ifølge § 28 af samme Forordning (jvnf. § 38 af Forordningen af 17de Decbr. 1845) tilstaaet den Kjørepligtige fra den Tid, Tilsigelsen har fundet Sted, 2 Timer til de til Reisen fornødne Forberedelser og desuden en passende Tid for at kunne tilbagelægge Veien imellem sit Hjem og Mødestedet, hvilken Tid er bestemt efter Forholdet af $1\frac{1}{2}$ Time for en Veilængde af 1 Miil.

§ 8.

Saasart en requireret Vogn er mødt, har den Troppeafdeling, for hvem den er tilsagt, i

en særskilt dertil indrettet Protocol, som tillige bør indeholde den udstedte Requisition med alle fornødne Details, at optegne Udrederens og Kudskens Navn, samt det Sogn og den By, hvorfra den er afgiven.

Moder nogen tilsagt Befordring senere, end den fastsatte Tid, uden at Saadant kan skjønnes at være en Følge af et altfor kort Varsel, bliver den Paagjeldendes Navn med de fornødne Oplysninger senest Dagen efter at indberette til Intendanturen, forat denne kan foranstalte Sagen paa klaget.

Udebliver nogen Befordring, maa om den Udeblivendes Navn m. v. søges Oplysning hos vedkommende Sognefoged, hvorefter Sagen strax paa samme Maade indberettes. I den Udeblevnes Sted kan derhos 1 Time efter den bestemte Mødetid ved Leie søges tilveiebragt en anden Befordring og maa om Leiens Størrelse gives Intendanturen Underretning i Forening med foranstaaende Oplysning.

Indtil anden Befordring er tilveiebragt maa derhos den, som skal afløses, holdes tilbage.

Befindes saadanne Mangler ved en stillet Befordring, at de ikke uden skadeligt Ophold kunne afhjælpes, og den af bemeldte Aarsag maa erklæres ubrugelig, hvilket saavidt muligt bør afgjøres af den locale Politimester, eller i alt Fald af 2 tilkaldte troværdige Mænd, ansees Befordringen som udebleven (cfr. Forordning af 26de Juni 1844 § 32).

Paa foranførte Maade gjøres ogsaa Indberetning om Sognefogdernes Forsømmelighed m. v.

§ 9.

Ere de requirerede Vogne bestemte til at holde for at være til Disposition, hvad der dog saa sjældent som muligt og ikke uden naar Armeen staaer ligeoverfor Fjenden, bør være Tilfældet, bør der føres stadigt Tilsyn med dem fra Troppeafdelingens Side, og derhos nøie paasees, at de afløses hver 24 Timer. Udenfor paatrængende Nødvendighedstilfælde ville derhos Troppesafdelingerne være uberettigede til at tilbageholde Vognene længere end den anførte Tid eller at lade Kjørselen fortsætte udover de bestemte Skiftsteder.

Skeer dette imidlertid, saa vil Kudskene for hver 24 Timer, han holdes længere end den reglementerede Holdetid, være at tildele 32 Sk., ligesom Hestene hver 1 Ration.

§ 10.

For alle præsterede Befordringer bliver af vedkommende Requirerent eller Bruger at udstede rigtig Qvittering, hvori maa nævnes:

efter hvis Requisition Befordringen er mødt, Udrederens og Kudskens Navn, samt Stedet, hvorfra Vognen er, Øiemedet for Befordringen; Stedet hvorfra og hvortil; Veilængden, i alt Fald omtrentlig, Datum, naar Befordringen er afgiven, og Underskriverens Navn og Stilling.

I den i § 8 omtalte Protocol bliver dernæst at bemærke, hvem der har meddeelt den omhandlede Qvittering.

§ 11.

Af den i § 8 og foranstaaende § omhandlede Protocol bliver af enhver Requirerent den 1ste i hver Maaned at indsende til Intendanturen en fuldstændig Udskrift for den forudgaaende Maaned, og maa til denne Udskrift føies de Oplysninger, som maatte være nødvendige, for at sætte Intendanturen istand til at controlere, at ikke flere Vogne end absolut nødvendigt ere requirerede, og navnlig hvad Grunden har været til de muligen extraordinaire eller ikke sædvanlige Requisitioner. Ogsaa maa heri bemærkes om og hvilke Vogne der maatte være holdte tilbage over 24 Timer.

§ 12.

Det forventes endelig, at de til Requisitioners Udstedelse berettigede Personer nøie paasee, at disse for Landet byrdefulde Præstationer ikke misbruges, saa at Byrden kan blive saa lidet trykkende som muligt, og paalægges det derfor ogsaa alle overordnede militaire Autoriteter og navnlig Brigadernes Commandeurer i denne Henseende at føre nøie Tilsyn med at ingen Misbrug finder Sted, i hvilken Henseende Regres til Vedkommende forbeholdes.

INSTRUX

FOR

OVERTRAINCONSTABLER

SOM

FÖRERE AF EN TRANSPORT.

For de Overtrainconstabler der afgives som Førere af en Transport, bestemmes følgende Regler til Efterlevelse:

- 1) Ved Modtagelsen af Varer fra et Magasin har Overtrainconstablen saavidt muligt selv at være tilstede for at overbevise sig personlig om, at hvad der angives at være læsset paa enhver under hans Varetægt sat Vogn ogsaa virkelig findes derpaa. Han har derhos at tilholde Kudsken, ligeledes at være nøie agtpaagivende paa, hvad der paalæsses hans Vogn, saa at han nøiagtig derom veed Beskeed. — Har Overtrainconstablen ikke selv under hele Paalæsningen været tilstede eller selv hurtig kunnet overbevise sig om, hvad der er paalæsset, saa maa han dog ingensinde forlade Magasinet, uden at have adspurgt Kudskene, om det, som er paalæsset deres Vogne, stemmer med det, som den ham fra Magasinet medgivne Følgeseddel angiver at være paalæsset; men naar han saaledes har overtydet sig om, hvad der er anbetroet hans Varetægt som Fører af

en Transport, har han derefter ogsaa paa Forlangende at give Magasinet Qvittering for det Modtagne.

- 2) Før Transporten afgaaer, har dernæst Overtrainconstablen at overbevise sig om, at enhver Kudsk, forsaa vidt fornødent, medbringer de fornødne Levnetsmidler for sig selv og Fourage til Hestene, for at kunne naae Reisens Maal uden at behøve at tye til Krosteder, samt at ligeledes om fornødent Spande, for at give Hestene underveis at drikke, medføres.

Uden Nødvendighed maa ingen Transport holde Hvile ved et Krosted; men naar det, efter Overtrainconstablens nærmere Bestemmelse er fornødent underveis at bede, skal dette skee enten ved at opkjøre Vognene til en Side af Veien, eller paa en dertil beqvem, ikke tilsaaet Mark. Saalænge der bedes, maa hverken Overtrainconstablen eller Kudskene forlade Vognene, uden i alt Fald for at vande Hestene, og da kun nogle ad Gangen.

Ligeledes har Overtrainconstablen nøie at vaage over, naar et Krosted paa Veien passeres, at ingen af Kudskene standser eller endnu mindre forlader sin Vogn for at gaae ind i Kroen.

Skulde det af særegne Grunde være nødvendigt at standse eller vel endog at bede ved et Krosted, skulle Vognene altid opkjøres, som formeldt, paa et saavidt muligt afsides beliggende Sted, og maa da Overtrainconsta-

blen have dobbelt Agtpaagivenhed paa, at Kudskene ikke uden Nødvendighed forlade deres Vogne, og at Intet derfra bortkommer, da han derfor er ansvarlig.

- 3) Overtrainconstablen har Ansvar for, at paa Veien Intet tabes af Vognene. Han maa til den Ende sædvanlig opholde sig ved den bageste Vogn, og maa desuden, saavidt mulig, sørge for, at en ham bekjendt paalidelig Kudsk er den bageste i Rækken. — Ligeledes har han strengt at paasee, at ingen Uvedkommende paa Veien optages paa nogen Vogn.
- 4) Ved Ankomsten til det Magasin, hvor han skal aflevere, melder han sig strax til Magasinets Forvalter og foreviser ham sin Følgeseddel, der altid skal være paategnet, til hvilket Klokkeslet Transporten er afgaaet, med Anmodning om at paategne samme, naar Transporten er ankommen til sit Bestemelsessted.

Efterat have ladet sine Vogne opkjøre saaledes, at der ikke medens den ene Vogn aflæsses, kan blive borttaget Noget fra de andre, og efterat have paalagt samtlige Kudske at blive ved og at være agtpaagivende paa deres Vogne, har han selv at være tilstede ved og saavidt mulig paasee hver Vogns Afæsning.

Har han saaledes lige til Slutningen overbevist sig om, at Intet kan være bortkommet, uden at ialt Fald vedkommende Kudsk deri

maa være skyldig, saa kan han, naar paa en Vogn Noget maatte mangle, fri sig selv for videre Ansvar ved at paavise den skyldige Kudsk, men maa da ogsaa selv være vis paa at have opfyldt Alt hvad der som Fører af Transporten kan paahvile ham, idet navnlig ved en Undersøgelse i saa Henseende hans eget Forhold først og fremmest vil blive undersøgt, og vil Ansvaret falde tilbage paa ham, naar det maatte vise sig, at Noget fra hans Side til Sikkerhed for Transporten er forsømt.

LEDETRAAD

FOR

OVERTRAINCONSTABLER,

SOM ANSÆTTES TIL TJENESTE

VED TROPPEAFDELINGERNES TRAIN
OG BAGAGE.

Iste Capitel.

Almindelige Forklaringer.

Hestene, der spændes for et Kjøretøi, kaldes dets Bespænding og danne et Spænd.

Ved alle til Trainet hørende Kjøretøier sættes de til et Spænd hørende Heste to og to foran hinanden, og hvert Par føres af en Trainkudsk.

Alt eftersom Spændene bestaae af to, fire, sex eller otte Heste, kaldes Kjøretøierne to-, fire-, sex- eller ottespændige.

De Heste, der spændes nærmest Kjøretøiet, kaldes Stangheste, de, som gaae forrest i Spændet, Forløberne, og de, som befinde sig imellem Stang- og Forløberhestene, Mellemhestene.

De Heste, som gaae tilvenstre Side i Parrene, og som rides af Trainkudskene, kaldes Sadelheste, de som gaae til høire Side og føres ved Haanden, Haandheste.

Trainkudskene benævnes efter som de Heste, de have at føre i Spændene, ere Stang-, Mellem-

eller Forløberheste: Stang-, Mellem- eller Forridere.

Ved Inddelingen af Hestene overholdes, at Heste, der ere meget forskellige i Henseende til Styrke, Højde og Temperament ikke sættes sammen i Spænd.

Til Stangheste udvælges de stærkeste og sværeste, uden Hensyn til, om de just ere de største. Disse sidste ville, naar de forene Lethed med Raskhed, bedre egne sig til Forløberheste. De endnu tiloversblivende Heste bestemmes til Mellemheste.

I hvert Par tages den kraftfuldeste og roligste Hest til Sadelhest.

Haves plegmatiske og dovne Heste, bør disse tages under Sadlen.

Med Hensyn til Føringsen er det fordeeltigt at tage den største Hest til Haandhest. Dog skeer dette kun, naar ikke vægtigere Grunde gjøre det ønskeligt, at den sættes under Sadlen.

Hestenes Lød kommer ved deres Indparring ikke videre i Betragtning, da det er ligegyldigt, om dette er eens eller forskjelligt, naar Hestene kun ellers passe sammen.

2det Capitel.

Om de til Trainet hørende Vogne.

Ved Trainet haves følgende Slags Vogne:

Patronkarrer, lukkede Requisitevogne, Færdselsvogne, Bagagekarrer, Ambulancevogne, ambulante

Lazarethvogne, Reserve-Depotvogne for Ambulance-sager og Feltlazarethvogne.

Patronkarrer ere tospændige, lukkede Requisitevogne firspændige, Færdselsvogne tospændige, Bagagekarrer eenspændige, Ambulancevogne, ambulante Lazarethvogne og Reserve Depotvogne for Ambulancesager tospændige, Feltlazarethvogne firspændige.

I. Patronkarrer.

1. Trædele:
 - 2 Sidebomme,
 - 1 Midtbom,
 - 1 Protsskammel,
 - 1 Axelforing,
 - 2 Hjul, hvert bestaaende af 1 Nav, 7 Fælg og 14 Eger,
 - 2 Gaffelbomme, der tilsammen benævnes Gaffelstang,
 - 1 Hammel,
 - 1 stor og 1 mindre Ammunitionskasse.
2. Beslag:

paa Protsskammelen:

 - 1 Protskrog med Knebel og Kjæde;
 - Surreringe;

paa Axelforingen:

 - 1 Jernaxel med 2 Lynser og 2 Lynse-skiver,
 - 1 Trækskive (paa venstre Ende),

- 2 Stødskiver, der fastholdes i Axel-
foringen ved Bolte og Dragebaand,
- 2 Sandplader;

paa Hjulene:

Bøsningen og Skinnerne;

paa Hammelen:

Trinbøilefne, Trækøskenerne, Bom-
bøilerne, Overfaldet med Split til
Gaffelbommene;

paa Gaffelbommen:

Stoppebolte, den venstre Gaffelbom
fastholdes ved Bombolten, den høire
ved Øskenen, som fatter om Enden
af Axelarmen.

Kasserne ere ved Surreliner besnørede til de
paa Undervognen nævnte Ringe.

II. Den lukkede Requisitevogn.

Af disse haves to Slags, nyere og ældre
System.

A. Requisitevognen af nyt System.

Den bestaaer af en Forvogn og en Bagvogn.

a. Forvognen.

Forvognens vigtigste Trædele ere:

- 1 Gaffelbro,
- 1 Hammel,
- 1 Vognstang med Forskjær,
- 2 Hjul;

Forvognens vigtigste Jerndeale ere:

- 1 Jernaxel, som Patronkarrens;
- paa Vognstangen:
- 1 Overfald, 1 Stopper, 1 Stangbolt;
- paa Hammelen:
- 4 Trækøskener;
- paa Gaffelbroen:
- 1 Underkrandssskinne,
- 1 Protsbolt med Knebel og Kjæde;
- paa Hjulene:
- som ved Patronkarren.

b. Bagvognen.

Bagvognens Trædele ere:

- 1 Fadning med Laag,
- 1 bevægelig Bagsmæk og
- 1 løs Forsmæk,
- 2 Hjul, som Patronkarrens.

Bagvognens vigtigste Beslag ere:

- 1 Jernaxel som Patronkarrens,
- 1 Protsblik med Protshul.

B. Requisitevognen af ældre System.

Den bestaaer af For- og Bagvognen.

a. Forvognen.

Forvognens Trædele ere:

- 2 Stangarme,
- 1 Bro,

- 1 Hammel med 2 Svingler,
- 1 Vognstang med Forskjær,
- 1 Træaxel med 2 Hjul,
- 1 Vridskammel med
- 2 Vognkjempe.

Af Beslag mærkes:

Hovedbolten, som gaaer gennem Axlen og Broen.

b. Bagvognen.

Bagvognen bestaaer af:

- 1 Fadning med Laag,
- 1 Træaxel med 2 Hjul,
- 1 Kjepstok med 2 Vognkjempe,
- 1 Langvogn,
- 1 Skotkelle til at opbevare Fourage i.

III. Færdselsvogne.

Disse ere som sædvanlige Landvogne, og omtales desaaarsag ikke videre.

IV. Bagagekarrer.

1. Trædele:

- 1 Axelforing,
- 2 Sidebomme,
- 2 Hjul,
- 1 Ramme,
- 1 Karrefadning,
- 1 Fodbrædt,

- 2 Gaffelbomme, indsatte med Stoppehagerne vendende nedad, igjennem de yderste Bombøiler og befæstede med Jernsplitter.

2. Beslag:

- 1 Jernaxel med Møttriker,
- 3 Bombøiler.

V. Ambulancevognen

bestaaer af en Forstilling og en Bagvogn.

A. Forstillingen.

1. Forstillingens Trædele ere:

- 2 Stangarme,
- 1 Vognstang,
- 1 Hammel med 2 Svingler,
- 1 Protsskammel,
- 1 Axelforing,
- 2 Hjul,
- 1 Forstillingskasse med Laag, der tjener som Sæde,
- 1 Fodbrædt.

2. De vigtigste Beslag ere:

paa Protsskammelen:

- 1 Protskrog med Knebel og Kjæde;

paa Axelforingen:

- 1 Jernaxel med 2 Smøreskiver og 2 Lynsestikker,

- 2 Stødskiver,
 Axelen fastholdes i Axelforingen
 med Bolte og Dragebaand,
 2 Sandplader;

paa Hjulene:

Bøsningen, Navringene og Skinnerne;

paa Forstillingskassen:

Sædeboilerne;

paa Fodbrættet:

Skjærmboilerne.

B. Bagvognen.

1. Bagvognens Trædele ere:
 - 1 Fadning, som deles i Skabet med
 Klap og Rummet foran Skabet
 med Laag;
 - 1 Langbom med Blok,
 - 1 Axelforing,
 - 2 Hjul, ganske som Forhjulene.
2. De vigtigste Beslag ere:

paa Langbommen:

 - 1 Protsring;

paa Axelforingen:

 - 1 Jernaxel som Forstillingens,
 Sandpladerne.

VI. Den ambulante Lazarethvogn

er en Færdselsvogn, forsynet med Laag, Vogn-
 skrinsafdeling under Sædebrættet foran Laaget
 og Skotkelle.

VII. Reserve-Depotvognen for Ambulancesager

er en Færdselsvogn med Laag, Sædebrædt foran
 Laaget og Skotkelle.

VIII. Feltlazarethvognen

er en lukket Requisitevogn af nyt eller af ældre
 System.

3die Capitel.

Om Vognenes Vedligeholdelse.

Vognene bør oftere, og navnlig hvergang
 Marsch er foretagen, eftersees.

Der er herved især at paasee:

- 1) at Møttrikerne, fornemmelig til de Bolte, der
 fastholde Axlerne (Dragebaandene), ere be-
 hørigt antrukne;
- 2) om Laagene til Kasserne slutte godt, samt om
 Overtrækket til Kasserne er heelt; det bidrager
 særdeles til Kasserens Bevaring, naar de af
 og til overstryges med Oliefarve og, hvis der
 kommer Revner i dem, at de tilkittes og males;
- 3) om alle Surringer ere vel antrukne;
- 4) om Hjulene have erholdt for stort Spillerum
 paa Axlerne, i hvilket Fald der bør paasættes

Smøreskiver af Jern mellem Trækskiven og Lynseskiven;

- 5) at Sandpladerne ikke berøre Navene;
- 6) om Bøsningerne sidde fast i Hjulene;
- 7) at Lynseremmene ere i Orden;
- 8) om Trimbøiler have bøiet sig ved Stød;
- 9) om Axlerne ere behørigt smurte.

Alle forefundne Mangler bør snarest muligt anmeldes og afhjælpes.

Til Smørelse af Jernaxler bruges en Blanding af Tran og Talg, i det Forhold af $1\frac{1}{2}$ Pot Tran til 1 Pd. Talg, der kommes i en Gryde over en jevn Ild. Naar Talget er smeltet antages Smørelsen for god; koges den længere bliver den grynnet.

I Nødsfald kan til Jernaxler, især i koldt Veirlig, bruges Fidt.

Til Smørelse af Træaxler bruges lige Dele Tjære og Fidt. Ogsaa kan hertil bruges den ovenanførte Blanding af Tran og Talg.

Ved at smøre Axler iagttages: at Enden af Axelarmen forinden Hjulet trækkes af, samt Lynsen, Lynseskiven og Trækskiven renses vel for Smuds; den gamle Smørelse afskrabes, hvornæst frisk Smørelse paastryges, fornemlig ovenpaa Axelarmen, hvor den er tykkest; Hjulet sættes dernæst paa Axelen; Enden af Navet, samt af Lynseskiven smøres, hvornæst Hjulet dreies adskillige Gange rundt, for at Smørelsen kan blive ligelig fordeelt.

Paa varme Dage bør der smøres om Morgen eller om Aftenen.

Blive Vognene i længere Tid staaende paa et Sted, lægges Plankestykker e. d. l. under Hjul, Gaffelbomme og Vognstang.

4de Capitel.

Om Seletøierne.

Disse ere tvende Slags:

Stavsseletøiet og Bringsseletøiet.

Det første Slags bruges ved Patronkarrer og Requisitvogne af nyt System, det sidste Slags ved Færdselsvogne og Bagagekarrer.

I. Stavsseletøiet til Patronkarrer.

a. Sadelhestens Sele

bestaaer af:

1. 1 Par Stavtræer med 2 Stavpuder, ved hvert Stavtræ mærkes:
 - 2 Stavtræeshuller,
 - 1 Trækøsken,
 - 1 Købelrem,
 - 1 Sideblad med Trækspænde og Buggjord;
2. Den nederste Stavtræesrem;
3. 2 Opholdsspænderemme, hver med en Jernring;
4. Den øverste Stavtræesrem med en Stavkammerpude;

5. 2 Strangskeder;
6. 1 Omgang med Stopperemsring paa høire Side;
7. 2 Stangskagler 5½' lange, ved hver mærkes: Splidsningen med Strygelæder, Øiet, Skaglering og Trækkrog med Binderem;
8. 1 Stopperem spændes i Stopperemsringen paa Omgangen og ved Forspændingen i Gaffelbomsstopperingens ene Øsken;
9. 1 Rumperemsstrop med Binderem;
10. 1 forreste Opholdsstrop;
11. 1 Rygrem;
12. 1 Rumperem med 2 bageste Opholdsstroppe og 1 Rumpelæder.

Til Sadelhestens Sele hører en Ridepude, ved hvilken mærkes:

Krydsgjorden, Sadelklapgjorden, Stigremmene med Stigbøilerne, Paksløiferne med 3 Pakspænderemme, Tøileringen, Krumjernet, 3 Kapspænderemme.

b. Haandhestens Sele

adskiller sig fra Sadelhestens Sele ved at Omgangen paa begge Sider har en Stopperemsring,

i hvilken fastspændes Stopperinge. Til hver Sele hører en Dragtpude, ved hvilken mærkes:

Krydsgjorden, Sadelklapgjorden, Dragtjernet med 3 Dragtøskener, Tøileringen og Dragten, som bestaaer af en Dragtgjord og 2 Dragttampe.

c. Øvrigt Tilbehør til Seletøiet.

1. 2 Hovedtøier (Trendser), hvorved mærkes: Hovedstykket, Kjævestykket, Kjæveremmen, Næseremmen, Mundbidet og Tøilerne. Haandhestens Hovedtøi har tillige en Haandtøile.
2. Et Par Requisittasker, som ere forenede ved et Sankelæder med 2 Huller, Tøileringe og Spænderem. Hver Taske har paa Bagsiden en Sløife.

Requisittaskerne lægges med Sankelæderets Runding fremad over Haandhestens Pakpude og fastspændes til dennes Tøilering.

I den venstre Taske medføres:

- 1 Strigle,
- 1 Kardætsk,
- 1 Hampegrime,
- 1 Dækkengjord;

I den høire Taske medføres:

- 1 Hampegrime og
- 1 Dækkengjord;
3. 1 Pidsk;
4. 1 Beenskinne.

II. Stavseletøiet til Requisitevogne af nyt System

bestaaer af:

a. Stangseletøiet

som er overeensstemmende med Seletøiet til Patronkarrer, kun at det ikke har Stopperemme, Stopperinge og Dragt.

Til hvert Par Stangseletøier hører 1 Par Halskobler med Kjæder og Ringe; Halskoblerne spændes med Remme til Tøleringene; Skaglerne ere 6' lange.

b. Forløberseletøiet

adskiller sig fra Stangseletøiet ved at det ikke har Omgang, samt at Skaglerne ere 7' lange og have Binderemme og Opholdsspændestykker. Til dette Seletøi hører ingen Halskobler.

III. Bringseletøiet til Requisitevogne.

Dette Seletøi adskiller sig hovedsageligt fra Stavseletøiet ved at det istedetfor Stavtræer har Bringestykker med Halsrem, Kobbelling og Jernkobler samt 2 Seleringe (Trækspænder) een i hver Ende af Brystbladet. Ridepuden er ved Overbladet fastspændt til Seleringen ligesom Rumperemmen er fastspændt til Ridepuden. Haandhestens Sele har i Reglen en Mankepude istedetfor at Sadelhestens Sele har en Ridepude. Stangskaglernes Længde er 6', Forløberskaglernes 7'.

Naar der paa den Vogn, som dette Seletøi anvendes til, er indrettet Kudskesæde — saaledes

som ved Requisitevogne af ældre System — bruges ofte Krydsliner til Stanghestene, som da kjøres fra Vognen, hvorimod Forløberne kjøres fra Sadlen,

IV. Bringseletøiet til Færdselsvogne.

Dette er forsynet med Krydsliner. Til dette Seletøi hører en almindelig Kjørepidsk.

V. Bringseletøiet til Bagagekarrer

bestaaer af:

- 1 Bringestykke med 1 Trækspænde i hver Ende samt med 2 Mankeremsknaster, hvori er fastsyet 2 Mankeremsspændestykker, hvori spændes
- 1 Mankerem,
- 1 Buggjord og en Buggjordsstrop er fastsyet i Trækspænderne,
- 1 Omgang med 2 Rygremsspændestykker og 2 Opholdsspændestykker samt 2 Skaglesløifer,
- 1 Forreste Opholdsstrop spændes med hver Ende i Mankeremsknasten, bag Mankeremmen. Til den forreste Opholdsstrop er paa Midten fastsyet 1 Rumperemsstrop, der har en Sløife, hvorigjennem trækkes
- 1 Rygrem, der med hver Ende fastspændes til de paa Omgangen værende Rygremsspændestykker. Rumperemsstroppens bageste Ende fastspændes til

- 1 Rumperem, der har 1 Spænde og 1 Ring, hvori er fastsyet 2 bageste Opholdsstrop-
per, som fastspændes i de paa Omgangen anbragte Opholdsspænde-
stykker. Rumperemmen har endvidere 1 Binderem, hvormed Skaglernes Ringe opbindes ved Fraspændingen; Rumperemmens bageste Deel danner 2 Strop-
per, der spændes til Rumpelæderet;
- 2 Skaglestrop-
per fastspændes i Trækspænderne. I Skaglestrop-
perne er indspledset
- 2 Skagler, hver med 1 Jernring i Enden.
Til dette Seletøi hører:
 - 1 Dragtpude med 1 Krydsgjord,
 - 1 Dragtgjord er fastgjort til Dragtpuden,
 - 2 Dragttampe ere fastspændte til Dragt-
gjorden,
 - 1 Hovedtøi, bestaaende af 1 Lædergrime og 1 Trendse med Mundbid og Tøiler samt
1 Haandtøile til Hestens Førings,
 - 1 Par Requisittasker som de under Stavseletøiet til Patronkarrer anførte,
 - 1 Pidsk.

5te Capitel.

Om Seletøiets Vedligeholdelse.

Seletøiet bør oftere og navnlig efter en Marsch eftersees, og de forefundne Mangler snarest afhjælpes. Det bør i Quarteret holdes frit for Støv og Smuds, alle Jernde-
le, som ikke ere lakerede, pudses banke. For at vedligeholde Læderets Smidighed og sorte Farve, bruges en Blanding af Tran, Talg og Kønrog, i et Forhold af 2 Potter Tran, 1 Pd. Talg og 2 Lod Kønrog, som sammensmeltes, og naar den er bleven kold, smøres paa Læderet, og ved Børstning indgnides vel.

Naar Stavpuderne ere blevne vaade, bør de tørres, og med Forsigtighed blankes bløde; viser der sig haarde Klumper i Pudernes Fyldning, bør de omstoppes, for at undgaae Trykninger. Pudernes Betræk og Kantning bør holdes hele.

Dækkener udbankes og udluftes oftere.

6te Capitel.

Om Trækhestens Op- og Afseling, Op- og Afpakning.

a. Opseling med Gaffelstangs - Stavseletøiet.

Først opseles og oppakkes Haandhesten, dernæst Sadelhesten.

Opselingen og Oppakningen skeer i følgende Orden:

- 1) Dækkenet sammenlægges paa Hesten, sexdobbelt og paa langs, med Aabningen bagud og tilvenstre og fastspændes med Dækken-gjorden;
- 2) Seletøiet lægges paa Hesten, saaledes at Stavtræerne bagfra skydes over Hestens Manke, langs Bovene, hvornæst Bagtøiet ordnes paa Hestens Ryg og Lænd; Mankehaarene glattes under Stavkammerpuden; den nederste Stavtrærem, Buggjorden og Rumpelæderet spændes. Stavtræremmene skulle være saaledes sammenspændte, at man kan føre den flade Haand mellem Boven og Stavpuden; Stavkammerpuden har foroven en Fingersbred Spillerum.

Buggjorden spændes saa løs, at den ligger en Haandsbred under Bugen og ikke kan gnave Hesten i Albuen. Rumpelæderet og Rygremmen spændes saaledes, at man kan føre en Haand paa Kant imellem Rygremmen og Krydset.

Omgangen bør være indspændt eens med begge Stropper i Trækspændet, omgive Hestens Krop og Bagpart i en lige Linie; naar Sidebladene ere antrukne, maa der være en Haandsbred mellem Omgangen og Laaret. Med den nederste Kant skal Omgangen ligge 1 Tomme over Bagknæet.

- 3) Ridepuden (Pakpuden) lægges nu paa Dækkenet, Dækkengjorden løsspændes og pakkes i Reqvissittasken, Binderemmen fastbindes til

Rumperemsstroppen, Krydsgjorden og Sadelgjorden fastspændes indenfor Skaglerne, omtrent en Fod bag Hestens Albue; den sidste Gjerd bør ikke strammes stærkere end den første. Dragtgjorden fastspændes uden om Skaglerne og saa løst, at man kan stikke en Haand paa Kant mellem den og Hestens Bug.

Dragttampene skulle sidde saa høit, at naar Hesten er forspændt, den forreste underste Kant af Bommene er i Høide med Bovspidserne, naar Bommene næsten naae til disse, hvilken Stilling de bør have, naar Skaglerne ere antrukne.

- 4) De forreste Opholdsstropper trækkes gjennem de paa Reqvissittaskens Bagside værende Sløifer og fastspændes saaledes, at de bære Sidebladet, naar Hesten trækker.

De bageste Opholdsstropper ved Forløber- og Mellemhestenes Seletøier spændes saaledes, at de ikke strammes, naar Hestene trække an, især i Vendinger, og at Skaglerne dog bæres behørig op.

- 5) Pidsken fastbindes til Sadelhestens Tøilering, og hænger ned ved Sadelhestens høire Side.
- 6) Skaglerne ligge sammenspændte paa Hestens Kryds; ved Stanghaandhesten hages Stopperingene paa Trækkrogene;
- 7) Foderposerne, hver med et Kortfoder, fastspændes i Sløiferne foran paa Haandhestens Pakpude.

- 8) Mantelsækken fastspændes med Pakremmene bag paa Sadelhestens Ridepude; især bør den midterste Pakrem være spændt stram, for at undgaae Trykning.
- 9) Kappen fastspændes foran paa Sadelhestens Ridepude.

Anm. Høet og Fouragesækken med Fouflage medføres paa Vognene.

- 10) Efter at Hestene ere opselede og oppakkede, optømmes de, først Haandhesten, saa Sadelhesten, hvorved bemærkes:

at Trendsens Mundbid ei bør stramme Hestene i Mundkrogene;

at Næseremmen ei spændes fastere, end at man kan føre 2 Fingre mellem den og Næsen;

at Kjæveremmen ei spændes fastere, end at man kan stikke den flade Haand mellem den og Kjæven;

at Haandhestens Trendsetøile opbindes i Tøileringen, dog ikke for stramt, for at Hesten ei skal vige tilbage i Trækket;

at Haandtøilen fastbindes i Sadelhestens Tøilering.

b. Opseling med Vognstangsstavseletøiet.

Opseling med Vognstangsstavseletøiet skeer paa samme Maade som ved Gaffelstangsstavseletøiet, kun bemærkes her: at Halskoblerne lægges paa Hesten, naar Ride- eller Pakpuden er fastspændt og spændes dernæst til Tøileringen.

Kobbelkjæderne skulle være saa lange, at de ved en ikke afstivet Vognstang bære denne i lige Flugt med Standpladsen, og at den ene Hest ikke bærer mere end den anden, hvorimod ved en afstivet Vognstang Kobbelkjæderne bør være saa lange, at Hestene kunne bevæge sig en Fod tilbage, uden at Kjæderne stramme.

Naar Hesten staaer i stramme Skagler, bør Vognstangen staae henved $2\frac{1}{2}$ Fod fremfor Hesten.

c. Opseling med Bringseletøiet til Bagagekarren.

- 1) Dækkenet sammenlægges sexdobbelt og paalægges saaledes som ved Opseling med Gaffelstangs-Stavseletøiet Pag. 64 er anført, hvornæst det fastspændes med Dækken-gjorden.

- 2) Seletøiet lægges paa Hestene, idet Bringstykket hæves op over Hestens Hoved og skydes ind paa dens Hals, hvorefter Seletøiet fra Hestens venstre Side lægges op paa dens Ryg og nu ordnes saaledes, at Manke-remmen kommer til at ligge over Hestens Hals foran Manken, den forreste Opholdsstrop paa Dækkenet lige over Manken, Rumperemstroppen og Bagtøiet langs ad Ryggen, Lænden og Krydset, Omgangen trækkes ind under Halen.

Buggjorden spændes saa løst, at den ligger en Haandsbred fra Bugen, Rumpelæderet spændes saa løst, at man kan føre en Haand paa Høikant mellem Rumpe-

remmen og Krydset. Ved Hjælp af Manke-remmen og de forreste Opholdsstopper tilpasses Bringstykkets rigtige Leie, nemlig ikke for høit, hvorved det vilde komme til at trykke Luftrøret, og ikke for lavt, hvorved det vilde hindre Bovenes frie Bevægelse. Omgangen maa ikke kunne hindre Hestens frie Gang og skal ligge saa høit, at dens nederste Kant er en Haandsbred over Hestens Bagknæ.

- 3) Pakpuden paalægges saaledes som er anført under Opseling med Gaffelstangs-Stavseletøiet Pag. 64 og den øvrige Deel af Opselingen og Oppakningen udføres ganske i Overensstemmelse dermed.

d. Afseling.

Afselingen og Afpakningen skeer i omvendt Orden af Opselingen og Oppakningen.

7de Capitel.

Overtrainconstablens Pligter i Cantonnementet.

Disse ere hovedsageligen:

Han paaseer, at de ham undergivne Trainkudske røgte og pleie deres Heste forsvarligt og holde deres Seletøi og Staldrequisiter i Orden, hvorom han overtøyer sig ved hyppige Qvarteervisitationer, især ved Staldtjenestetiderne, ved hvilken Leilighed han tillige undersøger Hestenes Sundhedstilstand. Gjentagen Forsømmelse af Trainkudskene og de forefundne Mangler anmeldes

strax til den høiere Foresatte, hvem Inspectionen over Trainet er overdraget.

Overtrainconstablen lader de efterladne Trainkudske røgte deres Heste ved sit Qvarteer under sit umiddelbare Tilsyn.

Beslaget bør stedse holdes i god Stand og strax fornyes, naar det gjøres behov.

Han efterseer daglig sine Vogne og Seletøier overeensstemmende med de ovenfor givne Regler, og er ansvarlig for, at Alt stedse holdes i complet marschfærdig Stand.

Vognene afvadskes, naar de have været i Brug, saasnaart Tid og Omstændigheder tillade det, hvorved bemærkes, at ved de bepakkede Vogne, som henhøre til Ambulancetrainet, maa Fadningerne, Laagene, Skabet og Forstillingskassen paa Ambulancevognen, Sædebrættet paa den ambulante Lazarethvogn og paa Reserve-Depotvognen ikke afvadskes uden efter udtrykkelig høiere Ordre. Disse Dele af Vognene maae der ved ikke overøses med Vand, som let kunde trænge ind og beskadige de nedpakkede Requisiter, men Afvadsningen bør skee varsomt med en vaad Svaber.

I Cantonnement og naar der paa Marscher overnattes, bør der, saavidt Omstændighederne tillade det, sørges for, at alle bepakkede Vogne komme under Tag, hvilket navnlig gjælder for Ambulancevognen; i al Fald maa der sørges for det nødvendige Opsyn eller Vagt ved Vognene.

Ambulancevognen maa aldrig uden udtrykkelig høiere Ordre afprotses, undtagen naar den skal bringes i eller udaf et Fartøi, ved Ind- og Udskibningen; thi da bør det altid skee. Efter Afprotsningen maa Bagvognen lempeligt nedlades paa Langbommen eller Blokkens forreste Ende, og Forstillingen maa aldrig vippes meer, end høist nødvendigt, bagover, da ellers de mindre, tildeels skrøbelige Sager, som medføres i Skabet og Forstillingskassen, løsnes i Indpakningen og derved let kunne beskadiges.

Overtrainconstablen bør, saa ofte Leilighed gives, øve Trainkudskene i theoretisk og practisk Staldtjeneste, Pudsning, Op- og Afseling, samt Op- og Afpakning.

8de Capitel.

Overtrainconstablens Pligter paa Marschen.

Overtrainconstablen paaseer:

- 1) At det forreste Kjøretøi bestandigt marscherer lige hurtigt og paa den bedste Deel af Veien.
- 2) At Vognene have 4 Skridt Afstand fra hverandre og saavidt muligt kjøre i samme Spor.
- 3) At alle unøvendige, især pludselige Standsninger undgaaes.
- 4) At naar et Kjøretøi nødvendigviis maa standse, f. Ex. fordi det eller Noget af Seletøiet er gaaet istykker — det da bringes saameget ud til Siden, at det ei spærrer Veien. Helst

bringes det ind paa en Mark ved Siden af Veien.

- 5) At en Vogn ikke pludseligt standser, fordi den foranværende holder stille; men at den holder ud til Siden, for at Hestene uafbrudt kunne blive i Trækket.
 - 6) At den forreste Vogn, efter at være kjørt igjennem et smalt Led, over en Grøft eller anden lignende Forhindring, rykker langsomt frem, for at de andre snart kunne slutte op til den.
 - 7) At naar der kjøres ned ad en Bakke, kun Stanghestene trække, og at det til Vognene afdeelte Mandskab holder igjen bag i Vognen og i Protskrogene. Hemkjæden bør aldrig anvendes uden Slæbesko.
 - 8) At ingen Andre sidde op paa Vognene eller Hestene, end de, der have Troppeafdelingens Tilladelse dertil, og at Ingen egenmægtigt belæsser Vognene med Bagage.
 - 9) At det Vognene tildeelte Fodmandskab ikke fjerner sig fra dem og ikke holder sig i Skaglerne eller Vognene.
 - 10) At Vogncolonnen altid bevæger sig paa høire Side af Veien, hvor dennes Bredde tillader det, saaledes at der er god Plads til at passere paa venstre Side af Veien.
- Er Overtrainconstablen Transport-Commandeur, lader han — især indtil hans Mandskab og Heste ere blevne øvede i at marschere — efter at have marscheret 1 Time, gjøre holdt i 10 Minutter.

Kudskene sidde af, Opseling og Opsadling eftersees, og der gjordes efter, hvis det behøves. Han sørger for, at Hestene fodres, naar Leilighed dertil gives, ligesom ogsaa at de vandes.

Skal der marscheres mere end 2 Miil, maa han paa Halvveien gjøre en Times Holdt, for at fodre.

Om muligt lader han, naar der skal fodres, Vognene kjøre op ved Siden af hverandre paa en Mark.

Ere Hestene meget varme, naar de komme i Qvarteer, maae de ei afseles, forinden de ere afkjølede.

Skulle Hestene bivouakere, opkjøre 2 Patronkarrer ved Siden af hinanden med 18 Skridts Afstand. De 2 andre Karrer opkjøre paa Fløiene af disse, ligeledes med 18 Skridts Afstand. Bivouakstaldlinerne anbringes mellem Hjulene, saaledes at den Ende af Linen, hvor Krogen er 8 Fod fra Kausen, slaaes over de 2 Eger, der ere lige over Navet tæt til dette; Krogen hages paa Touget; Staldlinen udstrammes ved at Rebet føres om de tilsvarende Eger paa den anden Karre og fæstes til Linen.

Skulde Linen under Brugen blive slap, strammes den an ved at hale i Rebet. Foran og bag Hjulene lægges Stene, for at de ikke skulle forrykkes af Hestene.

Hestene anbindes nu til de i Bivouakstaldlinen værende Jernkause.

Færdselsvognene parkere bagved Patronkarrerne. Naar de fornødne Antal Bivouakstaldliner haves bivouakere Hestene paa samme Maade som ved Patronkarrerne.

Ved Transporter har Overtrainconstablen at iagttage, at der paa en tospændig Færdselsvogn ikke læsses mere end 1200 Pd. foruden Kudskens, og at der paa en firspændig Vogn ikke læsses mere end 2400 Pd.

En tospændig Bondevogn tør ei belæsses med mere end 600 Pd., Kudskens Vægt derunder ei indbefattet; med en saadan Vægt skal Befordringen udføres af Bonden, paa Chausseer i 1 Time pr. Miil, paa andre Veie i $1\frac{1}{4}$ Time pr. Miil, dog at passende Afvigelser herfra tillades, naar enten Transportens Beskaffenhed, f. Ex. med Fourage, eller, især om Vinteren, Veiens Beskaffenhed maatte gjøre saadan Afvigelse nødvendig.

Læsset maa helst fordeles ligeligt paa begge Axler; kan dette ikke skee, bør det sværeste Læs komme paa Foraxlen.